Ispitele Poienii Șuiorului...

La numeroasele-i frumuseți, Maramureșul a adăugat una care, fără îndoială, va întruni numai bune aprecieri din partea turiștilor. Într-o poiană înconjurată de siluete semețe de fagi și molizi, spiritul de inițiativă și simțul gospodăresc al localnicilor au creat un loc de popas neînchipuit de ademenitor. Cine va ajunge pe meleagurile de miază-noapte ale țării, nu va avea de străbătut decît 18 km de la Baia Mare, pe șoseaua ce se îndreaptă peste culmea Gutîiului, către Sighetul Marmației.

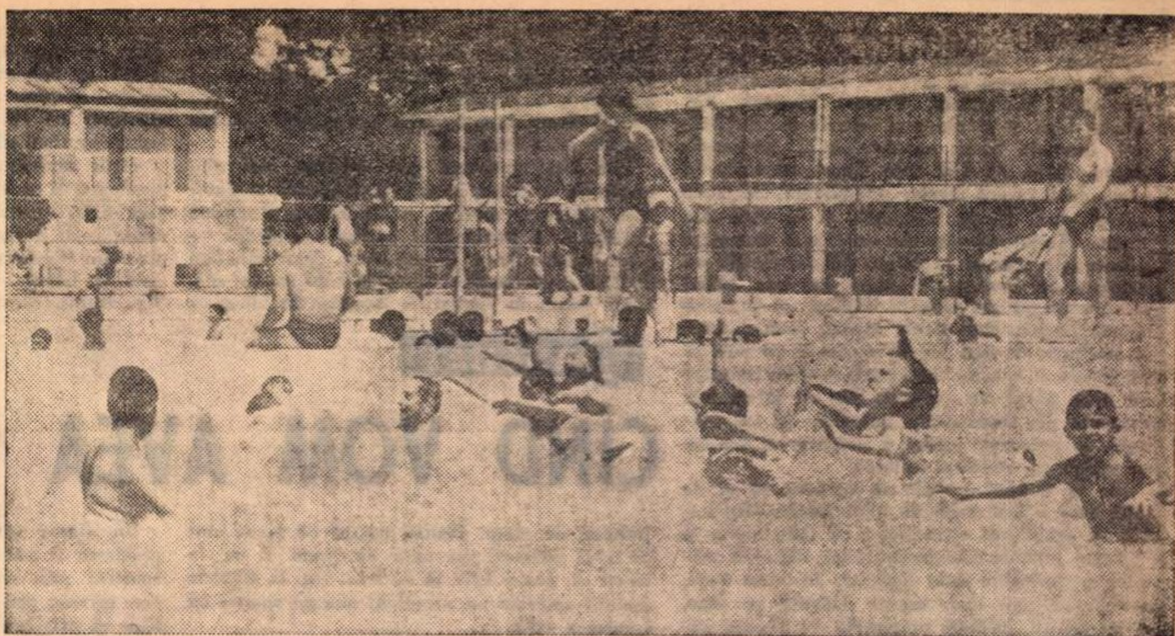
Acolo, la „doi pași" de șosea, Poiana Șuiorului îl așteaptă pe iubitorul de natură nu numai cu frumusețea priveliștei, nu numai cu ozonul răcoros și tare al pădurilor de munte, dar și cu posibilități de popas bogat în surprize plăcute. Turiștii automobiliști vor aprecia, în primul rînd, platforma pietruită unde pot fi parcate aproape 80 de autoturisme și 20 de autobuze; pentru cazarea turiștilor, în afara cabanei construită în stil maramureșan, s-au instalat patru căsuțe (bungalow-uri). Cei ce vor să guste plăcerea de a dormi în fîn, o vor putea face în șura din preajma cabanei.

Dar în poiană sînt și cîteva bazine ale unei crescătorii de păstrăvi, care funcționează de mai mulți ani. Printr-o nouă distribuire a spațiului acvatic, păstrăvilor le-au revenit două bazine, crapilor li s-a destinat un bazin, iar un altul a fost amenajat ca ștrand pentru turiști, fiind prevăzut și cu o mică plajă.

Surprizele nu s-au încheiat. Ele continuă, pe plan... gastronomic. Turiștii vor putea închiria undițe de la cabană și crapii ori păstrăvii pe care îi vor pescui și-i vor putea prepara singuri la un grătar instalat într-o margine a poienii. La acest grătar, turiștii își pot face, tot singuri, pui la frigare, fripturi de porc, în timp ce de la cuptorul cabanei se vor putea aproviziona cu pîine caldă sau cu mămăliguță aburindă.

Spuneți drept, nu-i așa că vă simțiți tentați să dați o raită pînă la Poiana Șuiorului?

S. BONIFACIU

Ștrandul — APĂ, AER, SOARE... Ce își poate dori mai mult, tînăr sau vîrstnic, în aceste zile de vară?

Pentru iubitorii drumeției

● După stîna pentru turiști, situată într-o poiană a pădurii Ilișești, regiunea Suceava se impune atenției iubitorilor de drumeție cu o nouă realizare. Este vorba despre un han, amenajat într-una din vestitele livezi de la Rădășeni, la vest de Fălticeni. Turiștii care vor poposi aici vor putea mînca, printre altele, pește proaspăt prins din eleșteele aflate în apropiere.

● Pe Valea Oltului, în mijlocul podgoriilor vestite ale Drăgășanilor, s-a amenajat recent o bază turistică, înzestrată cu mai multe camere pentru odihna călătorilor, cu o terasă-restaurant (unde se servesc mîncăruri specifice locului și vinuri de Drăgășani), precum și un loc de parcare pentru autoturisme.

● Mică stațiune climaterică, Soveja constituie o etapă importantă pentru cercetătorii frumuseților Țării Vrancei. Avînd în vedere acest lucru, forurile de resort au luat măsuri pentru construirea a două vile (totalizînd 60 de paturi) și pentru reparația unor locuințe particulare în care vor fi găzduiți turiștii în trecere prin stațiune.

● Pentru a veni în ajutorul turiștilor care vizitează Tg. Mureș, autoritățile locale au realizat cîteva panouri mari cu planul orașului, cu adresele obiectivelor turistice. Aceste panouri, cu texte redactate în românește și în limbi de mare circulație, au fost instalate în principalele puncte de acces.

Cabana Cheile Turzii, situată în munții Gilăului (altitudine 1385 m), prezintă un deosebit interes turistic pentru cei care vizitează Depresiunea Hășdatelor, vestită prin fenomenele carstice și prin varietatea florei.

Foto: I. PIETRARU—coresp.

CERCUL «Tinerețe fără bătrînețe»

ȘTRANDUL

În timpul caniculei, ștrandul nu are concurent. Dovada o fac miile de oameni care vizitează zilnic acest „complex" (apă, aer, soare,) dătător de sănătate, vigoare și bună dispoziție. Micile „litoraluri" ale lacurilor sînt folosite fie ca... acomodare înaintea întîlnirii cu marea, fie ca suplinitor al acesteia, ele constituind mica... mare de lîngă casă. Vizitatorii lor sînt de cele mai diferite vîrste: de la „gîndacii" de 3 ani care se manifestă zgomotos, la tinerii intens preocupați de cromatica pielii și cizelarea formelor, pînă la vîrstnicii care știu că soarele și apa aduc un plus de energie.

Dar, să ascultăm părerile cîtorva dintre „beneficiarii" acestui izvor natural de sănătate. Întîlnirea, la ștrandul Băneasa, într-o zi de sîmbătă.

— După un an de „sedentarism", ștrandul vine ca un... renovator. El constituie reîntîlnirea cu exercițiul fizic, cam ignorat în timpul anului, cu sportul preferat — înotul, ne spune tov. R. Neculcea, tehnician. Primele zile e mai greu: simt forța slăbită, rezistența scăzută. După cîteva antrenamente mă simt altul: mai viguros, mai fortificat.

— Cine nu iese „ciocolatiu" din sezonul de vară înseamnă că n-a cunoscut vacanța, opiniază proaspăta absolventă a Facultății de limbi clasice, Doina Galan. Totdeauna am privit cu mare „curiozitate" pe cei care veneau toamna (mai ales fetele), la redeschiderea cursurilor, albi-imaculat. Să te ferești de soare din menajamente de ordin estetic (nu-mi place cum îmi vine bronzată) e o... crimă. Și cred, în plus, că lipsa de soare, deservește.

În numele micului George care știe să vorbească (are aproape 3 ani) dar nu vrea să acorde... interviuri, răspunde mama lui, Elvira Păunescu, domiciliată în Lipscani.

— De trei săptămîni, de cînd îl aduc la ștrand, s-a schimbat complet; nu numai la culoare ci și în... comportament; nu mai refuză nimic la masă. Din contră, îmi cere supliment.

— Ce n-aș da să mai am o dată tinerețea lor, „măi tată"!; zîmbește cunoscutul cîntăreț de muzică ușoară, Gică Petrescu, extaziat în fața unui buchet de tineri viguroși, puternic bronzați, antrenați într-un joc distractiv. Ei nu-și dau acum seama — fiindcă au tinerețea de partea lor — că în sport, în mișcare, în sfidarea soarelui torid de iulie, în lupta cu rezistența apei, în asaltul crestelor de peste 2 000 de metri, stă cheia tinereții. A tinereții fără bătrînețe.

Deci, „virtuțile" băilor de soare sînt unanim recunoscute. Să vedem însă care este situația locurilor — ștrandurile — unde acestea pot fi practicate.

— Mă întrebați de ce nu intru în apă? — îmi repetă întrebarea tînăra inginer chimist Doina Popescu. Simplu: nu știu să înot. Se spune că la cei 24 de ani ai mei este foarte greu să mai înveți. Eu nu mi-am pierdut însă speranțele. În vara aceasta mi le-am legat, inutil, de un centru de inițiere pentru adulți. Din păcate n-am descoperit încă. Și dacă ați ști cîți îl caută!

Tînăra Viorica Dănișor, proaspăt admisă într-a IX-a (Liceul 33) caută răspuns aceleiași întrebări:

— Mie nu mi-e frică de apă, fiindcă știu să înot. Mă feresc însă de... aspectul ei. Nu prea îmi inspiră încredere. E tare murdară. E adevărat că ștrandurile sînt foarte aglomerate dar tocmai pentru aceasta ar trebui mult lărgit personalul de întreținere.

— Între două intrări în apă, o partidă cu mingea (indiferent ce sport) e necesară și binevenită, opiniază un sportiv de performanță, martor al discuției. Dar. spațiile afectate pentru aceste jocuri au o capacitate redusă și sînt puține la număr. Se invocă „condițiile obiective" — lipsa de spațiu — motiv pentru care nici nu vor putea fi extinse. Nu văd cum or să acopere solicitările din ce în ce mai mari!

Iată cîteva „sugestii" de care cei... competenți vor trebui să țină seama. Rezolvîndu-le — îmbunătățind și completînd ansamblul ștrandurilor — vor face mult mai plăcută și mai agreabilă odihna celor care le populează.

NUȘA MUSCELEANU

VA RUGAM, FACEȚI LOC...

Am mai scris la rubrica aceasta despre unii spectatori care... uită să-și cumpere biletul de intrare la diferite manifestații sportive. Și asta de luni sau chiar de ani de zile! Ne bucură faptul că s-au luat imediat măsuri corespunzătoare. Poate, se iau și acum...

Corespondentul nostru din Sibiu ne relatează că la TOATE competițiile de categoria B sau C, ca și la TOATE meciurile internaționale care au loc pe terenul Metalul, este prezent și tov. State Frunzescu, salariat la uzina Automecanica.

Foarte bine — ar trebui să spunem. N-o facem, pentru că tov. State nu e un spectator ca toți ceilalți. El nu plătește bilet! El nu stă în tribună, ci pe... banca rezervelor! El nu urmărește jocurile cu ochiul spectatorului, ci cu cel al „specialistului" — dă sfaturi, indicații; se supără cînd nu este ascultat. Și cînd se supără, e foc! Apostrofează într-una pe antrenori, pe jucători, pe toată lumea.

De ce nu deranjează pe nimeni o asemenea comportare? De ce nu se iau măsuri? Cînd nu se va mai spune: „Vă rugăm, faceți loc tovarășului State"...?

SAPTAMINA ȘI... NUNTA!

Mai în fiecare sîmbătă, la sala de gimnastică de la baza sportivă „Textila Cisnădie" încep pregătirile. Încă din zori, îngrijitorul Rudolf Fidler nu-și vede capul de treburi. Pentru că — să știe toată lumea — sîmbăta nu e ca celelalte zile; nu merge nici cu „asta e situația", nici cu „n-am avut timp"... Sîmbăta e zi de „vîrf". Sala trebuie aranjată, e nevoie să se facă revizuirea instalațiilor de apă și lumină. Apoi pînă aranjezi mesele, pînă aduci scaunele... Dar, nu-ți faci „datoria", nu primești... bacșiș! Și ce, strică un 50 de lei în fiecare săptămînă?

Ați înțeles, desigur, că toate acestea nu sînt prologul unei competiții sportive, ci al unei... nunți. Al uneia din obișnuitele nunți care au loc sîmbăta în sala de gimnastică din Cisnădie.

Bine, veți spune dv., am auzit ce face îngrijitorul. Dar, ce zice consiliul asociației sportive? Ce să zică? La cîte 500 de lei și... tace. Poate că unii activiști beau și cîte un pahar în cinstea nuntașilor...

CE FACEM IN VACANȚA?

În fiecare vară — desigur și în acest an — în comuna Zătreni, raionul Oltețu, vin numeroși elevi și studenți. Frumoasă este vacanța!... „Ar fi și mai frumoasă — ne scriu mai mulți tineri din Zătreni — dacă ne-am putea întîlni și pe terenul de sport. Dar, la noi nu se mai face sport!"

Aflăm astfel că de multă vreme tinerii din Zătreni — altădată fruntași în diferite competiții raionale și regionale, n-au mai văzut o întrecere sportivă. Nici concursuri de atletism, nici meciuri de volei sau fotbal, nici „duminici cultural-sportive".

Pentru că asociația sportivă nu mai face nimic.

Pentru că tovarășii din consiliul raional UCFS Oltețu nu mai organizează campionate raionale și alte competiții.

Pentru că...

Așadar, la întrebarea: „Ce facem în vacanță?", activiștii sportivi dau din umeri. De ce să se renunțe la statornicul obicei de a nu face nimic?

TEREN DE SPORT... VINDUT (!?)

O scrisoare primită din Hurezani ne amintește cunoscuta poveste cu „cuiul lui Pepelea". Varianta este însă adevărată.

S-au dus fotbaliștii din Hurezani în comuna Căpreni. Aveau meci cu „Recolta". Cînd colo, terenul era ocupat de... bovine. Fotbaliștii s-au gîndit să le... invite afară! Dar, așa ceva nu era posibil. Chiar dacă bovinele n-ar fi dat dovadă de încăpățînare. Să zicem, totuși, că acestea ar fi renunțat la iarba grasă — și probabil gustoasă — de pe terenul de fotbal. Ce te făceai însă cu proprietarul terenului? Nu cu conducerea școlii generale din comună, ci cu cel care a... cumpărat iarba! Pentru că așa s-au petrecut lucrurile. Terenul a rămas pentru sportivi, dar iarba a fost vîndută locuitorului Ilie Cruceru.

După cum vedem, bovinele au tot dreptul la pășunat pe terenul de sport. Dar, cu ce drept a transformat conducerea școlii acest teren, lipsindu-i pe elevi și pe ceilalți tineri din comună de posibilitatea de a practica sportul?

Rubrică redactată de VALERIU CHIOSE și DAN GÂRLEȘTEANU, după scrisorile corespondenților noștri.